

Kjøbenhavns Posten.

Redigeret af J. P. Grüne.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

13de Aarg.

Tredagen d. 29. November 1839.

Nº 329.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Kjøbenhavn den 29de November 1839.

— Vore Læsere ville erindre sig, at Kjøbenhavns Magistrat ved den, efter Communalbestyrelsens Forslag angaaende det Thorvaldsenske Museum, emanerede kongelige Resolution af 13de dennes var blevet autoriseret til, efter Overleg med Comiteen for det Thorvaldsenske Museum, at overdrage Bygningsinspektør Bindesbøll Arbeidets Udførelse under Tilsyn af en Bygningscommission, bestaaende af dertil af Magistraten, Stadens 32 Mænd og Comiteen for Museet mellem dem selv inddbyrdes valgte Mænd. Efterat have i den Anledning consereret med den nævnte Comitee, har Magistraten foreslaet, at den saaledes beslæde Bygningscommission skulde bestaae af: 1 Medlem af Magistraten, 1 af de 32 Mænd og 1 af Comiteen for det Thorvaldsenske Museum, og sidstnævnte Comitee har til at indtræde i Commissionen af sin Midte udvalgt Conferentsraad Collin. Sagen har derpaa været under Forhandling i de 32 Mænds Forsamling, som, efter de stedfindende Omstændigheder, har fundet det mest hensigtssvarende, at 2de bygningskyndige Medlemmer af Borgerrepræsentationen bleve udnevnt for at tiltræde Commissionen, og den har dertil valgt Grosserer J. S. Lund og Muurmester Sibbern.

— En i vor Communes Historie særdeles navnfundig Sag, som endogsaa kan siges at have vundet en Art af Berømthed: Kongens Nytorvs Brolægning er nu atter ved en kongelig Resolution rykket et Skridt nærmere sin Tilendebringelse. Hs. Majestæt har nemlig resolveret, at Oberst Prangen, Etatsraad Schæfer og Kjøbenhavns Politidirecteur, Etatsraad Bræstrup, i Forening med een af Stadens 32 Mænd, skulle overtagte Bestyrelsen af dette Brolægningsarbeide, der, som bekendt, ifølge en kongelig tidligere Ordre, nu endeligen skal udføres i næste Aar. Til at tiltræde denne Commission er fra Borgerrepræsentationens Side valgt Oberstlieutenant, Bønhandler Fricdenreich.

— I vores Nummer af 6te Mai d. A. meddelelse vi vore Læsere den interessante Esterretning, at et

Medlem af de 32 Mænds Forsamling, Bagermester Sager, til Samme havde indgivet Forslag til en Undersøgelse af Laugsvæsenets Tilstand hos os og hvorledes samme bedst vilde kunne modificeres i Overensstemmelse med Tidens Krav, og at Forsamlingen i den Anledning forelsbigen havde udnevnt en Comitee, bestaaende, foruden Proponenten, af Directeur Dunzfeldt og Bønhandler S. P. Hansen, til at tage under Overveielse, hvorledes denne Sag i formel Henseende bedst funde være at fremme. Resultatet af dette foreløbige Skridt har været en Forestilling fra Borgerrepræsentationen til det kongelige danske Cancelli med Forslag til Udnevnelsen af en Commission til denne almeenvigtige Sags nærmere Undersøgelse. Dette Forslag har vundet Cancelliets Bisald, og Collegiet har hos Borgerrepræsentationen begjært foreslaet de Medlemmer, af hvilke Commissionen, efter Sammes Formenting, burde bestaae. De 32 Mænd have nu, ved Valg af sammes Midte, dertil foreslaet: 2de Handlende: Hr. S. P. Hansen og Urtefræmmer Øst og 2de Haandværkere: Hr. Ganist og Sager, og desforuden 3de sagkyndige Mænd udenfor Samme, nemlig: Overretsassessor Algreen-Ussing, Overauditeur Møller og Professor David.

— Imorgen (Lørdagen den 30te Novbr.) kl. 10 disputerer paa Auditoriet Nr. 3 Lector ved Sørs Akademi Lic. theol. W. Rothe for den theologiske Doctorgrad.

— Konstforeningen saaes igaar Aftes en Mængde smaae Figurer i terra cotta af Bissen, hvoraf en Deel er Udkast til Statuer til at decorere Christiansborg Slot, nemlig deels til Dronningens Trappe, deels til Indgangen til Høiesterethallen og deels til Hovedportalen. Til at decorere Dronningens Trappe har Konstneren verelviis valgt sit Sujet af den nordiske Mythologi og Historie og af den græske Mythologi. Ved Indgangen til Høiesteret har han foreslaet anbragt Knud den Stores og Valdemar den Andens Statuer, og ved Hovedindgangen Absalons og Es-

hern Snares. Blandt de øvrige udstillede Figurer vil man finde Skisser til Konstnerens bekjendte Blomsterpige, samt til en Paris, han efter Forlydende for Dieblifiket udfører for Etatsraad Donner i Altona. Fremdeles faaes et Maleri af Kühler, som efter Beskrivelsen af slutte er det samme eller en Gjentagelse af det Maleri, som vi tidligere have omtalt i dette Blad blandt de i Rom udstillede Sager. Ligeledes vare nogle Lithographier udstillede fra Emil Bærenzens lithographiske Anstalt efter Kühler og Monies.

Professor Sibbern har i en lang Harangue i „Dagen“ for i Fredags ogsaa givet sin usorgelige Mening tilhørende om Høiesteretsdommen i den Piperske Sag og erklæret, at det „vel neppe har funnet undre nogen Jurist, som vilde estertænke Sagen i Overensstemmelse med vore Lov“, at denne Sag har faaet det Udsalg, som den fik i Høiesteret. Denne Professorens Paastand vil det rigtignok holde temmeligt haardt at gjendrive, fordi vi først ikke vide, hvem han vil anerkjende som „Jurist“, og dernæst heller ingen Kundskab have om, hvorvidt Hr. S., selv om vi fandt en Jurist, vilde indrømme, at han havde „estertænkt Sagen i Overensstemmelse med vore Lov.“ Vi ville derfor ikke bebyrde os med at ansøre Autoriteter, uagtet vi forsøgte Hr. S. om, at vi ere i stand til at ansøre dem, som det vilde falde ham vanskeligt at negte Berettigelse til at give deres Mening tilhørende i denne Sag, og som dele den af os forsvarede Mening. Da Hr. S. imidlertid har erklæret, at han ei vil fremsette noget videre til Forsvar for Høiesterets-Dommen i den omtalte Sag, skulle vi heller ikke fremsette noget imod samme, men blot tillade os at spørge Hr. Professoren, om det da er saa aldeles utvivlsomt rigtigt at anvende Lovbestemmelser om Vindication, der gaae langt ud over det, som Sagens Natur tilhører, paa Tilfælde, hvorpaa der slet ikke kan være tænkt, da disse Lovbestemmelser blevne givne, og som ifølge deres Natur og Bæsen fordre ganske andre Negler end dem, der ellers gjelde om Vindication, samt om Domstolene ikke i deres Domme bør tage særliges Hensyn til, hvad en lang Praxis i Handelsverdenen har antaget som det ene rigtige, naar denne Praxis ikke staaer i absolut Strid med den positive Lovgivning? Hr. Professorens Argumenter (sit venia verbo) fra „Ret i Tingen“, Marschandisere og Boghøkere beviser saa meget mindre som Obligationer ikke kunne henregnes til Ting i Ordets egenlige Forstand. Hvad det angaaer, som Hr. S. skriver om „det i een vigtig Hovedhenseende saare glædelige i Høiesterets Dom i den omtalte Sag“, og som han nu saa pludseligt synes at have opdaget

og være kommen til Anerkjendelse af, da funne vi heller ikke heri dele hans nyfodte Glæde; thi det er os allerede for lang Tid siden tilstrækkeligt bekjendt, at Høiesteret altid holder sig Lovgivningen esterrettelig i subjectiv Henseende, og at den har altfor mange dygtige Medlemmer i sin Midte, til at det ikke i de allerflestes Tilfælde ogsaa skulde ske, at dens Domme i objectiv Henseende bleve overensstemmende med Lov og Ret. At følge Hr. S. længere paa hans Artikels Contbane, agte vi ikke og det saa meget mindre som han ikke denne gang lader sig noie med sit sædvanlige „præterea censeo“: at gjøre intetgænde, umotiverede, uoverlagte og latterlige Udsalg mod Journalistiken i Almindelighed, der iovrigt i ingen Henseende trænger til hans Anbefaling eller Understøttelse, men tillige gjennemfarer i et forstyrrende og meningsløst Virvar paa sin lange Bane Marschandisere, Boghøkere, „uvise Jurister“, extraordinaire Commissarier, Trykkesfriheden, „Kjøbenhavnsposten“ og andre Blade, han ei gider nævne (det er altsaa en Dymærsomhed, at Hr. S. nævner os), Domstolenes Frisindethed, „Fædrelandets“ Frisindelse i den velbekjendte Trykkesfriheds-Proces, Stænderne, som han navnligen roser „fordi de existere“, vore Blades Medarbejdere af det unge Danmark, med meget mere, som vi ville anbefale til velvillige Læseres godhedsfulde Overbærelse i Betragtning af, at Hr. Sibbern dog har skrevet ganske anderledes tilforn. Vi ville derfor kun til Slutning, ad modum Hr. Professoren, opkaste et Par Spørgsmåle, paa hvilke man i flere Henseender vil kunne hente Svaret i den anførte Artikel: Hvad er Professor Sibbern nu som Publicist eller Medarbeider af „Dagen“? — og hvorledes betragter Publikum ham i saa Henseende?

Theatret. — „Kommeraterne.“ — Scribes fortræffelige Lysspil „la Camaraderie“ skylder den Omstændighed sin Tilværelse, at Forfatteren negtedes Optagelse som Medlem af det franske Akademi, fordi han hidtil kun havde skrevet mindre betydelige Stykker, og navnligen fordi han ikke havde givet tilstrækkelige Beviser for sin Dygtighed i Charaktertegninger. Scribe skrev nu „la camaraderie“, hvorved han vistnok paa den mest glimrende Maade har godt gjort sin Dygtighed i den omtalte Retning, og blev naturligvis optaget af Akademiet. At Stykket i Paris maatte gjøre en uhyre Lykke, er let at begribe; thi næsten ethvert offentligt og privat Parisiske Forhold er her berørt og det paa den pi-quanteste Maade af Verden. Vi ville oprigtigen tilstaae, at vi ikke havde ventet, at Stykket hos os vilde have gjort den Lykke, der virkelig er blevet det til Deel, fordi de fleste af de politiske Forvilklinger og Intriguer endnu ere saagodtsom ubekjendte hos os; men Stykket har en saa vittig og flydende Dialog, at denne alene er i stand til at fångle Tilhørernes Dymærsomhed. Hovedindholdet af Stykket kan refereres med saa Ord: Der skal vælges en Deputeret for St. Denis, og flere Concurreanter melde sig til denne vigtige